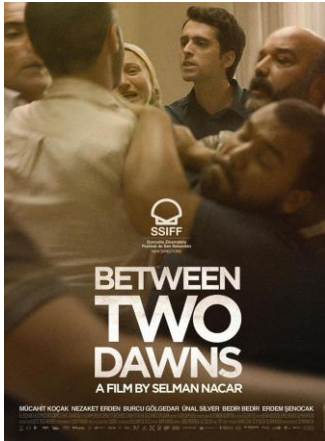

Entre dos amaneceres / Between Two Dawns / İki Şafak Arasında

Direcció: **Selman Nacar**

Festival de Cinema de la Mediterrània
i del Llevant

Països: Turquia, Romania, França, Espanya (2021)

Fitxa tècnica

Guió Selman Nacar **Fotografia** Tudor Panduru **Interpretació** Mücahit Koçak, Nezaket Erden, Ünal Silver, Bedir Bedir, Burcu Gölgedar, Erdem Senocak, Mustafa Sönmez, Cihat Suvrioglu, Banu Fotocan **Durada** 91 min **Gènere** Drama **Llengües** Turc, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Després que un treballador resulti greument ferit a l'empresa familiar d'en Kadir, aquest es veu obligat a prendre una decisió moral que repercutirà en els seus somnis, en la seva família i en la vida de l'esposa del treballador ferit. (FilmAffinity)

Crítica

Coses de família

Entre dos amaneceres és el debut a la direcció de llargmetratges del director turc **Selman Nacar**. Llicenciat en direcció per la Universitat de Columbia a Nova York i fundador de la seva pròpia productora, Kuyu Film, **Selman Nacar** va guanyar amb aquest projecte el WIP Europa 2020 al Zinemaldia de 2020. Un premi per a projectes que encara estan en procés de realització, Work In Progress, i que els atorga ajuts a la postproducció i la distribució a Espanya de la mà de BTeam. És a dir, és un projecte que ja tenia bones referències abans fins i tot de ser acabat.

Ara que hem pogut veure'n el resultat a la secció New Directors del Festival de Sant Sebastià, no ens sorprèn. *Entre dos amaneceres* és una pel·lícula molt sòlida i poderosa, sense els titubejos i passos en fals que solen acompanyar moltes pel·lícules d'aquesta secció. Seguint en Kadir (**Mücahit Kocak**), un jove que treballa a la fàbrica que regenten el seu pare i el seu germà gran, al llarg de poc més que un convuls dia -entre dues albes- després de l'accident laboral d'un dels treballadors, **Selman Nacar** desenvolupa un drama familiar carregat de missatge social carregat de contundència i cruïsa.

Amb un estil que recorda el millor cinema romanès, seguint molt de prop els personatges amb la càmera, recolzant-se en discussions que reflecteixen bé no només el caràcter dels personatges sinó també el món en què viuen (vivim) i, a poc a poc, desvelant una rere l'altra les diferents capes de corrupció i podridura que envolten la societat. També els costums socials i les obligacions familiars, que tant en l'àmbit empresarial com en el social impedeixen al protagonista portar la vida que ell voldria. Poques pegues se li poden posar a aquesta pel·lícula, notable en l'apartat de direcció -mostrant un saber fer tant en composició de plans com en moviment de càmera-, interpretació -tot el repartiment és molt solvent- i amb un guió molt ben estructurat que dosifica la informació d'una manera intel·ligent per mantenir l'interès tot i que, a hores d'ara, imaginem el que acabarà succeint. Si de cas, potser, una sensació de *déjà-vu* tant en la història com en la seva manera d'explicar-la.

Selman Nacar es converteix amb aquesta pel·lícula en un director a seguir i tenir en compte per comprovar si acaba trobant la seva pròpia veu. De maneres, en té.

Ricardo Fernández – elcontraplano.com